आवलिका f. 1) = आवलि Ind. St. 10,285. — 2) *Koriander* Râǵan. 6,36.

*आवलीकन्द् m. *ein best. Knollengewächs* Râǵan. 7,97.

आवल्गिन् Adj. *hüpfend, springend.*

आवल्गुज Adj. *von der Vernonia anthelminthica stammend.*

आवशीर m. Pl. N. pr. eines Volkes.

आवश्यक 1) Adj. (f. ई) *nothwendig, unumgänglich.* Dazu Nom. abstr. °ता f. — 2) n. *a) Unumgänglichkeit. — b) Befriedigung der Nothdurft.*

आवश्यकबृहद्वृत्त n. Titel eines Ǵaina-Werkes Wilson, Sel. W. 1,286 (आव° gedr.).

आवसति f. 1) *Nachtlager, Herberge.* — 2) *Nacht* MBh. 3,165,14.

आवसथ m. 1) *Nachtlager, Herberge, Wohnort.* — 2) *= वक्रकवितान Cit. bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,114.

*आवसथिक Adj. (f. ई) *in einem Hause übernachtend.*

आवसथ्य 1) Adj. *im Hause befindlich.* — 2) m. (sc. अग्नि) *das im Hause gepflegte Feuer* Vaitân. — 3) m. n. *= आवसथ 1).

आवसथ्याधान n. 1) *das Anlegen des häuslichen Feuers* Pâr. Gṛhj. 1,2,1. — 2) Titel eines Pariçishṭa des SV.

*आवसानिक Adj. von अवसान N. pr.

आवसायिन् Adj. *nach Zehrung ausgehend.*

*आवसित Adj. = अवसित *aufgehäuft.*

आवस्थिक Adj. 1) *den Verhältnissen entsprechend.* — 2) *aus Zeitpunkten bestehend.*

आवह् 1) Adj. (f. आ) *herbeiführend, bewirkend.* Die Ergänzung im Comp. vorangehend, im Bhâg. P. einmal im Acc. — 2) m. *a) einer der sieben Winde. — b) eine der sieben Zungen des Feuers.*

आवहन n. *das Herbeibringen.*

आवाप m. 1) *das Ausstreuen, Säen* 214,3. — 2) *das Hinzustreuen, Beimischen.* — 3) *Einstreuung, Einschiebung, Einschaltung, Zusatz* 216,8. Çulbas. 1,54. 3,201. — 4) **das Aufstellen von Geräthen* oder *Ausstellen von Waaren.* — 5) *Hauptspende* Gobh. 1,8,16. — 6) *Behälter, Gefäss.* व्यसनावाप so v. a. *Jammerthal.* — 7) *Handschutz gegen das Anprallen der Bogensehne* MBh. 14,77,21. — 8) m. n. **ein best. Handschmuck.* — 9) *Einmischung in des Feindes Angelegenheiten, Diplomatie.* — 10) **ein best. Trank.* — 11) *= आलवाल 1). — 12) **unebener Boden.*

*आवापक m. = आवाप 8).

*आवापन n. *Weberstuhl.*

आवापस्थान n. *die Ṛk eines Tṛka, welche bei Bildung eines* Stoma *mehr als dreimal wiederholt wird.*

आवापिक Adj. *einen Zusatz bildend, eingeschoben.*

*आवाय m. Mahâbh. 3,93,*a.*

आवार् m. *Hut, Schutz.*

*आवारि f. *Marktbude.*

*आवाल m. n. = आलवाल 1).

आवास m. (adj. Comp. f. आ) *Wohnstätte, Standort.*

*आवासित Adj. = अवसित *aufgehäuft.*

°आवासिन् Adj. *wohnend.* निरन्तरावा° *wimmelnd* Daçak. 29,1.

आवास्य Adj. in आत्मावास्य und ईशावास्य.

आवाह् m. 1) *Einladung.* — 2) **Heirath.* — 3) N. pr. eines Sohnes des Çvaphalka.

आवाहन 1) n. *Einladung* VP. 3,15,18. — 2) f. ई *eine best. Stellung der Hände.*

आवाह्य Adj. *einzuladen* Njâjam. 10,1,4.

आवि und आवी f. *Weh, Schmerz.* Pl. *Geburtswehen.* Am Ende eines adj. Comp. f. ई.

आविक 1) Adj. *a) vom Schaf herrührend* Gaut. 17,24. — *b) wollen.* — 2) n. *a) Schaffell* Âpast. — *b) wollenes Gewand, — Decke.* Auch *m.

आविकसौत्रिक Adj. *aus wollenen Fäden bereitet.*

*आविक्य n. Nom. abstr. von आविक.

आविक्षित m. Patron. von अविक्षित्.

*आविग्न Adj. = अविग्न.

आविद्ध m. N. pr. eines Asura (?).

आविज्ञान्य Adj. *ununterscheidbar.*

आविद् f. 1) *Vorwissen, das Bekanntsein.* — 2) Bez. *der mit* आविस् *und* आवित्त *beginnenden Formeln in* VS. 10,9.

आविदूर्य n. *Nähe.*

आविदे Dat. Inf. *zu erlangen* Ṛv. 10,113,3.

आविध n. *das Schwingen* (beim Fechten).

आविद्धवक्त्र m. *eine best. Stellung der Hände beim Tanz.*

आविद्वंस् Adj. *kundig.*

*आविध m. *eine Art Bohrer.*

आविर्ऋतीक Adj. *offen schimmernd.*

आविर्भाव m. und °र्भूति f. *das Offenbarwerden.*

आविर्मुख 1) *Adj. (f. ई) *dessen Oeffnung vor Augen liegt.* — 2) f. (sc. द्वार्) Bez. *des rechten Auges.*

आविर्मूल Adj. *dessen Wurzeln bloss liegen* Ait. Âr. 236,6.

आविर्होत्र m. N. pr. eines Mannes.

आविल Adj. (f. आ) 1) *trübe.* — 2) am Ende eines Comp. *a) befleckt —, besudelt mit. — b) erfüllt von, bedeckt —, besäet —, vermischt mit.*

*आविलकन्द् m. *eine best. Wurzelknolle.* Richtig आवलीकन्द्.

आविलय्, °यति *trüben, beflecken.*

आविंशम् Acc. Inf. *um hineinzugehen* Ṛv. 10,215,6.

आविष्करण n. und °ष्कार m. *das Offenbaren, an den Tag Legen.*

आविष्टव n. *das Behaftetsein mit.*

आविष्टलिङ्ग Adj. (f. आ) gramm. *von festem Geschlecht, das G. nicht ändernd.*

(आविष्ठा) आविष्टिम Adj. *offenkundig, offenbar.*

आविष्पद् Adj. *dessen Füsse zu sehen sind* Âçv. Çr. 6,10,6.

*आविष्पीत Adj. P. 8,3,41, Sch.

आविस् Adv. *offenbar, sichtbar, vor Augen.* Mit अस् und भू *offenbar werden, — sein, erscheinen, vor Augen treten.* Mit कर् und भू Caus. (Kâd. 265, 15) *offenbar machen, aufdecken, sehen lassen, zeigen.* Compar. आविस्तराम्.

आवी s. आवि und आव्य.

आवीत Partic. von व्या mit आ.

आवीतिन् in प्राचीनावीतिन् und प्राचीनआ°.

आवीरचूर्ण n. *ein best. rothes Pulver.*

आवीसूत्र n. *wollener Faden* Âpast. 1,2,36.

*आवुक m. *Vater* (im Drama).

आवृत् f. 1) *das Sichherwenden, Einkehr.* — 2) *Wendung des Ganges, — Weges, Lauf, Gang, Richtung.* — 3) *Wendung einer Handlung, Vorgang, Folge von Verrichtungen;* im Ritual *eine Verrichtung ohne Sprüche* Ṛv. 9,74,2. 10,130,7. — 4) *Hergang, hergebrachte Weise, Weise.* — 5) *Abtheilung.*

आवृत m. *eine best. Mischlingskaste.*

आवृति f. *Bedeckung, Verhüllung.*

आवृते Dat. Inf. *einzukehren* Ṛv. 3,42,3.

आवृत्त n. *das Richten von Gebeten an einen Gott.*

आवृत्ति f. 1) *Einkehr.* — 2) *Umkehr, Wiederkehr.* — 3) *Sonnenwende.* — 4) *Wiederholung* Kap. 4,3. Auch als *best. rhetorische Figur.* — 5) *Wiederkehr in diese Welt, Wiedergeburt* Kap. 1,82. 3,52. 4,22. 6,56. — 6) *Lauf, Richtung.* — 7) *Vorgang, Hergang.*

आवृत्तिदीपक n. *die rhetorische Figur der Wiederholung.*

आवृत्वत् Adj. *hergeneigt, zugewandt.*

आवृद्धबालकम् Adv. *vom Knaben bis zum Greise* LA. 92,9.

आवृष्टि f. *anhaltender Regen.*

आवेग 1) m. *Aufregung, Aufgeregtheit.* — 2) *f. ई *Argyreia speciosa* oder *argentea* Râǵan. 3,105.

आवेणिक Adj. (f. ई) *mit nichts Anderem in Berührung stehend, ganz in sich abgeschlossen, unabhängig* (buddh.) Lalit. 183,18.

°आवेदक Adj. *mittheilend, aussagend.*